

Scénář Marie Jirátková – 1. ZŠ Rakovník

Marie Jirátková je bývalá středoškolská učitelka dějepisu a českého jazyka.

Narodila se v roce 1939 v Rakovníku. V šesti letech prožila konec 2. světové války.

„Vzpomínám třeba na to, že když jsem chodila za ruku s maminkou, tak že mi vždycky říkala. Nedívej se na ně, ať je neprovokuješ”

Taky prožila několik velmi silných a nepříjemných zážitků během bombardování Rakovníka.

„My jsme bydleli, říká se tam na tržišti, před nemocnicí, takže to byl rodinný domek, který měl sklep. No, a tak moje vzpomínky jsou takový, že občas v noci najednou probuzení, zabalení do deky a šup do sklepa.”

Na své dětství vzpomíná s láskou a úctou k rodičům. Ti se jí velice věnovali a získala díky nim zájem o umění.

„Moje maminka zpívala, měla vlastně školený hlas, protože nejdřív ji nějakou dobu tady učil hlasovou techniku pan ředitel Omáčka, který byl výborný pedagog.”

Na rok 1968 má hezké vzpomínky, ale taky velmi těžké. Radost ze synka vystřídala starost o maminku, která se vracela z lázní.

„Byla tam 3 týdny, moc si to pochvalovala a vracela se domů 21. srpna. A ta cesta byla prostě šok, protože vlak každou chvíli zastavoval, přes přejezdy jezdily tanky.”

Pro její maminku byla cesta z lázní natolik traumatizující, že onemocněla a pár týdnů po vpádu vojsk zemřela.

„Prostě ochrnula a nemohla chodit vůbec. Tak že v nemocnici tady, že nemají neurologa, a tak jí odvezli do Plzně a během dvou dnů dostala těžkej zápal plic a zemřela. Tak že pro mě osmašedesátý rok, to je trauma.”

Paní Jirátková stále žije v Rakovníku. Je velmi milou a aktivní dámou, která se těší z vnoučat a svých koníčků.